

Vsak, komur vesna kelih svoj natoči
z ljubezni peno, sanja sen sladak,
da zanj bo luč nebes pregnala mrak,
da vojska zlata zanj na boj poskoči.

Prav, da si gnus mi pljunil v gredo belo,
o hvala ti, prijatelj sivi moj!
Prej v ognju plahem je srce strmelo

in svojo kri rosilo pred teboj,
a zdaj se carstvo moje je začelo,
zdaj sam sem kralj in večni oče svoj!

Vladimir Levstik

Stara pesem.

Kako se potapljajo zvezde v morjé!

In naju ljubezen, devojka, kam gre?

Še veš? — V somrak se zvonovi tope
in pinije v tihi molitvi drhte.

V strmeči daljavi gre čoln čez vodó
in pesem kipečo mornarji pojo.

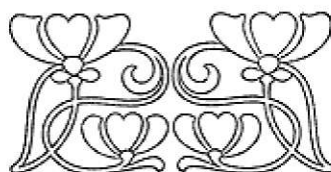
In tisoč in tisoč je rož naokrog,
v dveh srcih ljubav je in sreča, sam Bog . . .

Kako se potapljajo zvezde v morjé!
In naju ljubezen, devojka, kam gre?

Temna je polnoč in nebo je brez zvezd
in v duši je moji in tvoji bolešt.

Utonila v morjih je temnih sladkost
in v tvojih očeh je prezgodnja bridkost.

Vojeslav Molè.

Ali je končal dobro ali slabo, kdo to ve. Končal pa je tam gori na holmcu prav sredi dveh belih brez, na mehkem, zelenem mahu. A ker je bil nesel prej v vrh vsake butarico suhe trhljadi ter ju prižgal in ker tudi drugače ni nikakega vzroka, da bi se končal normalen človek na večer svoje mature, so spoznali zdravniki, da ni bil normalen.

Jutranja rosa.

Je v jutru rosa na cvetlicah bila,
pa so pripluli k rožicam škrjančki:
„Nam ne zamerite, mi smo pijančki!“
In roso vso jim je druhal popila.

Takrat je Anica iz postelje vstala;
a on je bil že daleč tam na cesti
in je imel vse to na vesti,
da je s solzami belo krilo prala.

A. Gradnik.

Stara pesem.

Kako se potapljajo zvezde v morjé!
In naju ljubezen, devojka, kam gre?
Še veš? — V somrak se zvonovi tope
in pinije v tihi molitvi drhte.
V strmeči daljavi gre čoln čez vodó
in pesem kipečo mornarji pojo.
In tisoč in tisoč je rož naokrog,
v dveh srcih ljubav je in sreča, sam Bog . . .
Kako se potapljajo zvezde v morjé!
In naju ljubezen, devojka, kam gre?
Temna je polnoč in nebo je brez zvezd
in v duši je moji in tvoji bolešt.
Utonila v morju je temnem sladkost
in v tvojih očeh je prezgodnja bridkost.

Vojeslav Molè.